

1904-11-19

AFSENDER

Oscar Matthiesen

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Ystad (Sverige)

Omtalte personer:

Den Frie Udstilling

Lorenz Frølich

Jacob Lachmann

Camilla Matthiesen

Mogens Staffelt Matthiesen

Herman von Höpken

Edith Willumsen

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/4 - M

DOKUMENTINDHOLD

Matthiesen og Willumsen arbejder på to store malerier, som har beslægtede motiver og ideer, men Matthiesen afviser, at han og Willumsen skulle være konkurrenter. Han beskriver sin egen kompositionsskitse, som Lorenz Frølich billiger, og ønsker at høre mere om Willumsens maleri. Matthiesen håber alt af sit maleri, og han ønsker ikke at færdiggøre det, før han er et med motivet. Misser er stadig syg, og Matthiesen tror det er godt, at han er lidt hjemmefra. Derudover beklager han, at Jacob Lachmann ikke var tilfreds med Willumsens bestillingsarbejde.

TRANSSKRIFTION

Ystad 19 Nov. 1904.

Kjære Willum!

Tak for Dit Brev og Hilsnerne fra Din Edith. Jeg var just hjemme på et lille Besøg, og fik Dit Brev nu ved Tilbagekomsten til Ystad. Imellem Linierne læste jeg da, at Du har været hos Lachmann og afgjort Mellemværendet. Mon Du da har været her mens jeg har malet på Saltsjöbadets Strand? Jeg kom herover i de første Dage af Juli og har været her siden. Det var jo ærgerligt, at Lachmann ikke syntes om Billederne; jeg vidste, at de alt var opsatte, og har brændt af Interesse for at se dem. Men det

II

lader sig jo ikke gjøre, da mit Forhold til ham jo ikke er af venskabelig Art. Jeg kan da iallefald ikke selv anmode om at komme derud til dem. Du skriver, at vi er Konkurrenter med Badebillederne. Således kan jeg ikke set det; tværtimod glæder jeg mig meget over at vi maler beslægtede Motiver! Vi går da formodentlig begge med beslægtede Tanker om Lys og Sommersol og nøgne Legemer og Skønhed. Det ligesom bringer mig et Plus af Glæde ved mit Arbejde. Dit Billede er altså også meget stort, og Dine Figurer legemstore? Jeg længes efter at høre lidt nærmere derom, og håber, at Du

III

strax kommer i Skrivehjørnet ved Modtagelsen af min Epistel. Jeg er endnu ved Studierne, og får næppe begyndt på det store Billede før efter Nytår, og bliver næppe færdig før til Høsten. Jeg havde nemlig min Compositions-Skitse med til Køpenhamn og viste Frølich den, og havde den Glæde, at han fandt den "aldeles dejlig" og ikke kunne ønske sig en eneste Ændring i den. Jeg har også arbejdet meget alvorligt på den og ikke komponeret Billedet før jeg ligesom havde det hele Motiv i Blodet. Det er ikke det samme, hvortil Du i sin Tid såe en meget lang Skitse. Det

jeg nu maler er 7 Officerer som rider i Bad; smukke kraftige gymnastiserede Skikkelser. Og jeg anvender al min Kundskab, akademisk antikiserende og moderne sportslig til at skabe Skikkelserne så smukke som jeg kan, ligeså Hestene. Jeg kom egentlig herover for at male det første Billede med de mange Dragoner; men alt som jeg havde dem til Model, blev jeg ked af dem, de var mig for grove og grimme for bondeagtige, og jeg bryder mig ikke om at male Bønder. Så fik jeg Officerer til at sidde for mig og Fuldblodsheste dertil; det er noget for mig. Af de Studier, Du havde udstillet på den "den Frie" iår kan jeg tænke mig lidt til af Dine badende Børn; der var Drengeskikkelser imellem som jeg V.

syntes udmærket om. – Jeg gjør mine forreste Figurer et halft Hoved over naturlig Størrelse, ellers er jeg bange for, at de i store Omgivelser kommer til at virke for små. Til en af de nærmeste Ryttere bruger jeg Mogens til Model; han er nu næsten lige så høj som jeg og gennem Sport og Selvøvning meget kraftig og smukt udviklet, navnlig med en aldeles atlethisk Overkrop; og hans Hoved er jo smukt; han rider i al sin blonde Hårpragt Side om Side med en ung Baron v. Höpken, Typen på en spinkel men fint bygget Adelsmand med Guldarmbånd om det ene Håndled, fint friseret og profileret! Jeg har hidtil været meget bange for

VI

de nøgne Figurer; men nu mens jeg tegner de over-legemstore Kartoner, forsvinder min Ængstelse, da jeg egentlig synes det går så let for mig. Nu er jeg bange for de store Heste; men når jeg får tegnet store Kartoner til dem, svinder forhåbentlig også de Bekymringer. – Du taler om at trænge til Medgang. Kære Ven! det gjør jeg også – og håber Alt af dette Billede. Jeg sætter mig i meget stor Gjæld for at gjøre det; men nu kan jeg ikke udholde at leve på en Halv længere. Det er på en Måde godt, at jeg er hjemmefra lidt. Misse er desværre stadig syg og ligger nu igjen; det trykker mig naturligvis meget hjemme; men jeg kan tildels glemme det under Arbejdet her. – Skriv nu igjen Willum og lad os på den Måde tale lidt oftere sammen. Skriv [nu]¹ lidt nærmere om, hvordan I begge lever og har det. Vi havde 17 Aars Bryllupsdag igår og er trods alt ² meget lykkelige med hinanden. Hjærtelige Hilsner til Edith og Dig. Oscar.³

¹ Ordet er utydeligt.
Matthiesen har sandsynligvis skrevet: nu

² Skrevet på s. 6 i venstre margen.

³ Skrevet på s. 5 i venstre margen.

Ystad 17 Nov. 1904.

Kjære William!

Tak for dit Brev og Hjemsine
fra din Edith. Jeg var jüst
Hjemme på et lille Brev,
og fik dit Brev nu ved til-
bagekomsten til Ystad. Imellem
Sjæerne læste jeg da, at du
har været hos Lachmann
og affjort Mellemsværdet.
Men du da har været her
mens jeg har været på
Saltsjöbadets Strand? Jeg
kom herover i de første Dage
af Juli og har været her siden.
Det var jo ærgerligt, et hæk-
mann ikke gætes om Biddes-
ne, jeg vidste, at de all var
opsatte og har brendt af Jutr-
esse for at se dem. Men det

II

Laad mig jo ikke gjøre, de mit
Forhold til ham jo ikke er af
venkabelig Art. Jeg kan da
iallfald ikke selv anmode
om at komme derind til Dem.
Du skriver, at vi er Konekurrenter
med Gadtebillederne. Saledes
kan jeg ikke se det; tværtimod
glæder sig mig meget over
at vi maler beklægtede Mo-
tiver! Vi går da formodentlig
begge med beklægtede Tanker
om Fys og Soumørsol og
uøgne Regemer og Skønhed.
Det ligesom bringer mig et
Plus af Glæde ved mit Ar-
bejde. Dit Billede er altså
også meget stort, og fine
Figurer legemstørre? Jeg
longes efter at høre lidt mere,
mere derom, og håber, at du

III
 strax komme i Skrivetjernet med Meddelelsen af min Epistel. Jeg r. endte med Stundene, og for næppe be- gyndt på det store Billedet før efter Nøsten, og blev næppe færdig før til Høsten. Jeg herde min Compositions-Skiz- ze med til Køpenhamns og viste Prøvelsen den, og herde den Gled, at han fandt den "aldelig dybt" og ikke kunne give sig en eneste Bemærkning i den. Jeg har ogsaa arbejdet meget alvorligt på den og ikke komponeret Billedet før jeg ligesom havde det hele Mætti i Blødet. Det r. ikke det samme, hvortil Du i sin Tid såe en meget lang Skizze. Det sig nu maler r. Officer, og som står i God; Smukke

brøstige og uunderrøede Skikkel- ser. Og jeg anvender al min Kundskab, akademisk antiker, end og moderne sportslig til at skabe Skikkelserne så smukt ke som vi kan, ligesom Hestene. Jeg kom egentlig herover for at male det første Billedet med de mange Dragoner, men alt som jeg herde dem til No- det, blev jeg ked af dem, de var mig for grove og grimme for boudcagtige, og jeg frygtet mig ikke om at male Bønder. Så gik jeg Officerer til et Billede for mig og ~~for~~ Pildblødsballe det r. meget for mig. Af de Stuer, Du herde ved, stillet på den frie iør kan vi tænke mig lidt til af disse badende Bønder, der var frøise, skikkelser imellem som sig

V.
sættes i bemærket an. - Jeg
gjør mine forreste Digtere at
halvt Hoved over naturlig
Størrelse, ellers er jeg bange
for, at de i store Cirkler
kommer til at virke for små.
Til en af de nærmeste Ryttere
trækker jeg Mogens til Model.
Han er nu næsten lige så høj
som jeg og gennem Sport
og Selvoøvelse meget kraftig
og smukt udviklet, navnlig
med en aldeles atletisk Over-
krop; og hans Hoved er jo smukt,
han rider i al sin bløde Hør-
pragt Side om Side med en
ung Baron v. Höpken, Typen
på en sprinkel men fint bygget
Adelmand med Guldarnbånd
om det ene Håndled, fint fri-
seret og profileret! Jeg har
lidt til vordt med bange for
A II. 4-4 - BREV 19. NOV. 1904.

mangel på at se ham i
Hjertet, hvem der
Døren

IV
de uigene Figurer, men mit
mens jeg tegner de over-legene,
store Kartoner, forsvinder min
Augsbelle, da jeg egentlig synes
det gør så let for mig. Men
er jeg bange for de store Hætte;
men når jeg for tegner store
Kartoner til dem, svinder for,
næventlig også de Gekrumning,
er. — — — Du taler om et Træppe
til Madagong. Hvor Ven! det
gjør vi også — og hører All of
ditte Billede. Jeg sætter mig i
meget stor Gjæld for at gøre det.
men mit kan jeg ikke udbalde
at leve på en Halv Lejger. Det
er på en Måde god, at jeg er borte,
meget lidt. Næste s de varme
stadius 195 og ligger mit isjen; det
trykker mig naturligvis meget borte
me, men det kan tildels glemme
det under Arbejdet her. — Skriv mit
i den William of Led er på den
Måde tale lidt oftere sammen. Skriv
gør lidt nærmere om, hvordan J